

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 220. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732545984/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

594 aciem educes plures milites leporinos, seu timidos et ignaros. In pace itaque nos ad bellum parabimus, ne adrientem ex improvise hostem excipiamus imparati, neve exoticis semper usuri simus militibus, quibus vix fidere licet.

597 Quocirca nos Succu vernas et indignas nostros Rusticorum filios armis semper assuetos externis semper praeferrimus, vicinorum clade edocti.

600 V.
Ne gloriatur armis accinctus aequè ac discinctus: Fortuna enim Belli (quæ reverenter habenda) anceps est et in horas mutabilis.

603

VI.
Temporis in Bello inutiliter triti et protracti; Proditionum impunitarum; Disciplinæ militaris non excultæ, sed ob nimiam indulgentiam prostratæ; Stipendiorum gregario militi per fûrta Officiariorum subreptorum; vagarum Libidinum et Imprudentiæ Bellicæ fructus et effectus est Pax coacta, turpis, noxia, infamis, et in æternum exitialis.

606

609

VII.
Insignia et Privilegia antiquæ et veræ Nobilitatis non quibuslibet, multò minus iis, qui caput circumferunt tribus Anticyris insanabile, nec impetu coeco, nec quavis de causa tribuantur. Status enim et Ordines Nobilium, Ecclesiasticorum, Studiosorum, Mercatorum non sunt confundendi, sed intra suos limites coarctandi.

612

615

VIII.
In aulis Principum pro uno Veritatis Praecone intrepido innumeri existunt Adulatores dolosi, qui oleum in auriculam Regis instillare norunt, scilicet: Veritas odium parit.

618

621

skal du føre frem til slag. Derfor skal vi berede os til krig i fredstid, for at vi ikke uformodet skal møde den opdukkende fjende uforberedte, og for at vi ikke altid skal benytte fremmede soldater, som man næppe kan stole på. Derfor foretrækker vi svenskere altid vore hjemlige og indfødte landbosønner, der stedsse er våbenvante, for de udenlandske, belært af naboernes nederlag.

V.

Lad ikke den, der har omgjordet sig med våben og på samme måde afført sig våben, prale: Thi krigslykken (som skal behandles med ærbødighed) er usikker og foranderlig på timer.

VI.

Frugten og virkningen af unyttigt spildt og forlænget tid under krigen, af ustraffede forræderier, af krigstugt, der ikke er holdt i ære, men tilintetgjort under al for megen eftergivenhed, af sold, der er stjålet fra den menige soldat gennem officerernes tyverier, af løse forbindelser og uklogskab under krig er en tvungen, skændig, skadelig, vanærende og til evig tid ødelæggende fred.

VII.

Den gamle og sande adels udmærkelser og privilegier skal ikke tildeles alle og enhver, langt mindre dem, som går rundt med et hoved, der er ulægeligt med nysærod i tredobbelt portion, hverken i et blindt angreb eller af en hvilken som helst grund. Thi de adeliges, gejstliges, studerendes, købmændenes stilling og stænder bør ikke sammenblandes, men sammentrænges inden for deres grænser.

VIII.

På fyrsternes slotte findes der i stedet for sandhedens uforfædtede herold utallige rænkefulde smigrere, som forstår at dryppe olie i kongens øre, nemlig: sandheden avler had.